

בס"ד

כשאני חושבת על הילדים שלי, היום
אני רק רוצה שישאר להם התום בעיניים
שישארו לעולם ילדים של אמא.
ילדים כאלה שיודעים שאמא איתם בכל מצב;
ילדים שגם בבגרות ירגישו את אמא,
וגם כשיפנו להתמודד לבדם
במגרש הגדול, הענק של החיים -
האהבה העמוקה הזו של אמא,
האמון הבטוח הזה של אמא -
ימלא אותם מבפנים
בבטחון עצמי. בערך. באמון העצמי של "אני יכול!"
יש לי חלום, אין ספק.
הייתי כל כך רוצה להיות
חלום של אמא.
מבפנים – הרי זו אני.

רק שלפעמים, בין הטיסה לעבודה עם הנשמה ביד
(באשמורת הבוקר :)
בין הרי הכלים וערימות הכביסה
שצומחים כמו מעצמם בכל בוקר מחדש;
בין אלפי יקיצות לילות -
כי שיניים, כי אזניים, כי חלום, כי אני אוהב את אמא;
בין להכין שבת לבין לתייק דפי קשר
לבין לסרק לבין לחתל לבין לקלח לבין להקשיב לבין להפריד לבין לנחם לבין לפשר -
מתגנב לו הפחד
שהנה הנה הולך החלום ונמוג,
ומתמסמס לו בין כל הדחוף והחייב והצריך והבוער ---

את מי אני כל כך אוהבת אם לא אותם;
ולמען מי אני עושה הכל אם לא בשבילם;

ופתאום

נראה לי שאם לא אעצור

שאם לא אאתחל משהו מחדש

אגלה שבעצם

עוד לא נפגשנו, הם ואני

ועוד לא היה זמן,

כי תמיד היה משהו אחר,

דחוף יותר,

בוער יותר,

ואני לא רוצה להישאר לי אחרי שהם יפרחו מהקן,

הגוזלים האהובים והמתוקים והקטנטנים שלי של היום,

ולדעת שנכון הייתי אמא טובה,

אבל בעצם רק אני יודעת כמה חלמתי אחרת!!!

זו לא אני.

זה עולם בלתי אפשרי,

שלוקח אותי מהם,

שלוקח אותי ממני עצמי,

שגומר לי את היום עוד בטרם החל;

ואני לא רוצה את זה,

אני לא רוצה להיות חלק מהסרט הזה,

אני רוצה לקחת את סרט החיים שלי ולהאט, להאט,

להרגיע את הקצב,

להספיק להכניס לתוכו את כל האמא שאני רוצה

ורק לא הספקתי להיות...

העצמה הורית מכילה ומגדלת ♥ חיזוק קשרי הורים ילדים ♥ קידום הילד המאתגר והרגיש

מיכל וילמן \ 050-4102924 \ michal2lov@gmail.com